

Manifest per la Flama del Canigó

Mallorca, 2025

Quan arriba la nit més curta de l'any, les fogueres encenen la memòria col·lectiva del nostre poble.

Aquesta revetla ancestral uneix terra, foc i paraula.

És un acte de compromís amb allò que som i que no deixarem de ser: una comunitat que estima la llengua, que celebra la cultura i que defensa la seva dignitat en un món que sovint ens vol fer callar.

Enguany, celebrem el centenari del naixement del poeta Josep Maria Llompart, i volem recordar les paraules que ens va deixar com a penyora i que hem de mantenir ben vives:

De vegades diem: la nostra terra.
Paraules escollides, aleshores,
paraules de cristall –no les de cada
dia: treball, taula, cullera–,
paraules ben cruixents i tebiones
acaronen el dring de la conversa:
paraules
per al nostre bon ús de patriotes.

La paraula viva, aquesta és la flama que mantenim encesa. La llengua catalana, pròpia de Mallorca, que encara avui pateix l'investida de polítiques que la volen reduir, invisibilitzar o relegar a àmbits residuals.

Davant d'aquests atacs, reivindicam la unitat d'una comunitat lingüística i cultural que s'expressa amb una sola llengua, amb diversitat de parlars i amb una riquesa construïda al llarg dels segles.

La nostra veu no coneix fronteres: de Salses a Guardamar i de Fraga fins a Maó i l'Alguer, és la mateixa llengua que ens uneix i ens fa ser poble.

Som aquí. I ho tornam a dir ben alt: la llengua catalana a Mallorca és un dret, no una concessió. I la cultura pròpia, una eina de cohesió, no una excusa per a la divisió. En aquesta nit de foc, de paraula i d'esperança, renovam el nostre compromís amb la llengua, amb la terra i amb la llibertat.

Visca Mallorca! Visquen les terres de parla catalana! I visca la Flama del Canigó!